

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **Vinný dům, spol. s r.o.**, se sídlem Toužimská 588/70, Praha 9, zastoupená Mgr. Lubošem Havlem, advokátem se sídlem Na Pankráci 30a/404, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2023, č. j. MZE-23363/2023-14112, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2024, č. j. 10 A 94/2023-60,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala dne 12. 10. 2015 žádost o dotaci reg. č. 15/001/16220/564/000017 na uskutečnění projektu „*Inovace ve vinařském podniku*“, v jehož rámci má být vybudováno velkokapacitní vinařství, ve kterém bude odzkoušena nová technologie výroby vína. Běžné užití této metody není možné, neboť není schválena evropskými ani národními právními předpisy. Touto enologickou metodou je víno možné vyrábět toliko k pokusným účelům na základě rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce podle § 12 odst. 8 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), v rozhodném znění (dále jen „zákon o vinohradnictví a vinařství“).

[2] Rozhodnutím ze dne 2. 12. 2022, č. j. SZIF/2022/0721176 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „Fond“ nebo „SZIF“), ukončil administraci žádosti, kterou podala žalobkyně v rámci Programu rozvoje venkova na období 2014-2020, operace 16.2.2 Podpora vývoje nových produktů, postupů a technologií při zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh (dále jen „operace 16.2.2“).

[3] Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím. Ztotožnil se závěry Fondu, podle kterých žádost nesplňovala požadavky Obecných a Specifických podmínek Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 - 2020, platných pro 1. kolo příjmu žádostí, operaci 16.2.2 Podpora vývoje nových produktů, postupů a technologií při zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh (dále jen „Obecné podmínky“ a „Specifické podmínky“, společně dále jen „Pravidla“), podle nichž se požadovaná dotace poskytuje. Předmětem projektu žalobkyně je výhradně vývoj metody pro potřeby výzkumného subjektu, jímž jen Ústav vinohradnictví a vinařství Mendelovy univerzity v Brně, nikoli pro potřeby žalobkyně. Žalobkyně sice vyrobené víno může za určitých podmínek uvádět na trh, pouze však jako druhotný produkt vzniklý v rámci pokusu, jehož cílem není výroba vína, ale ověření metody. Podstata spolupráce s výzkumným subjektem tak neodpovídá účelu operace 16.2.2. Objekt vinařského provozu, který má být za dotaci vybudován, nemá být dle projektu primárně využíván žalobkyní k rozvoji vlastní podnikatelské činnosti.

[4] Dále podle žalovaného žádost není v souladu s kapitolou 4 písm. i) Obecných podmínek, podle které je ke spolufinancování způsobilý pouze projekt, který je v souladu s příslušnou právní úpravou od data podání žádosti o dotaci do konce lhůty vázanosti projektu na účel. Uvedenou metodou však nebylo možné víno vyrábět v období od 24. 1. 2020 do 31. 8. 2022, kdy Mendelova univerzita nebyla držitelkou příslušného povolení. Žalobkyně tak nemohla v tomto období provádět činnost, která je předmětem projektu.

[5] Žalovaný konečně dospěl k závěru, že žádost není v souladu s kapitolou 7 bodem 19) Specifických podmínek, podle které je způsobilý jen projekt, jenž v rámci posuzování efektivnosti a proveditelnosti neobdržel 0 bodů. Hodnotitelská komise projektu udělila 0 bodů a výsledek hodnocení dostatečně odůvodnila. Porušení každé z výše jmenovaných podmínek pak způsobuje sankci kategorie C, tedy ukončení administrace žádosti.

[6] Prvostupňové rozhodnutí je přitom v pořadí již čtvrté rozhodnutí Fondu o ukončení administrace žádosti žalobkyně, neboť žalovaný rozhodnutí Fondu k odvolání žalobkyně opakovaně zrušil. Teprve v napadeném rozhodnutí odvolání žalobkyně zamítl a se závěry Fondu se ztotožnil.

[7] Žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl. Ve vztahu k prvnímu důvodu ukončení administrace žádosti vyložil obsah dotačních podmínek tak, že účelem operace je rozvoj inovací při zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh. Tato inovace musí být vyvinuta ve spolupráci s výzkumným subjektem

pokračování

nebo žadatelem, který má k vývoji dostatečné zdroje. Dále musí jít o zavedení inovace produktů, postupů nebo technologií, která je nová nebo ji výrazně zlepšující. Současně z této podmínky vyplývá, že má jít o inovaci zaváděnou ve prospěch podniku žadatele, tj. těžit ze zaváděné inovace má podnik žadatele. Právě proto má být role výzkumného subjektu při zavádění inovace podpůrná, inovace má být totiž zásadně zavedena ve prospěch podniku žadatele. Na základě skutečností, které městský soud podrobně rozebral, dospěl k závěru, že metoda, byť je nepochybně inovativní a způsobilá k využití, jakožto obecně právními předpisy prozatím nepovolená, byla a je určena k praktickému ověření v podmínkách velkovýroby, což měla zajistit právě spolupráce Mendelovy univerzity a žalobkyně v rámci projektu. K uvádění vín na trh s využitím metody pak mohlo dojít podmíněně. Podle soudu však z účelu Specifických podmínek Pravidel vyplývá, že podpořeny dotací měly být ty projekty, které byly schopné zavést nově vyvinuté nebo zlepšené produkty přímo do výroby a distribuce potravin na trh.

[8] Pokud žalobkyně namítala, že u jiných projektů měl být také součástí vývoj zaváděné technologie, postupu či procesu, soud uvedl, že u těchto projektů však mělo být součástí nejen vyvinutí, ale i reálné zavedení takto vyvinuté novinky rovnou do výrobního procesu. Z obsahu Projektu žalobkyně nevyplývá přímé zavedení metody do výrobního procesu. Ačkoliv z prostředků dotace mělo dojít v převážné míře k financování výstavby výrobní a skladovací haly a výrobní linky, v nichž potenciálně měly být vyráběny nové výrobky za použití dotčené metody, projekt právě kvůli své podmíněné podobě přímo ještě nezajišťoval reálné zavedení inovativní metody do takto dotačně rozvinuté velkovýroby žalobkyně a ani následné uvádění vyrobeného vína na trh. Podle městského soudu v závislosti na pokusných povoleních spočíval Projekt především v provedení výzkumu, vývoje a odzkoušení nové metody v podmínkách velkovýroby, kterou by prováděla žalobkyně s výzkumným subjektem. Provoz za těchto podmínek by tedy primárně přinesl ověření metody v praxi pro následný povolovací proces s využitím získaných poznatků. Jelikož účelem poskytnutí požadované dotace má být skutečné zavádění nových nebo významně zlepšených produktů na trh již v rámci projektu, nikoliv nejprve jejich ověřování v praxi, nesplnila žalobkyně stanovené podmínky pro poskytnutí dotace.

[9] Jakkoliv záměrem žalobkyně nepochybně může být i vybudování potravinářské výroby a zlepšení konkurenceschopnosti, podstatné je to, že prezentovaným primárním účelem projektu mělo být testování metody, nikoliv přímo výroba vína s užitím této metody, která je naopak až sekundárním produktem pokusu. Jak z popsaného projektu a žalobkyní vylíčené podstaty spolupráce s Mendelovou univerzitou, tak z vyjádření vedoucího ústavu prof. B., vyplývá, že primárním účelem projektu má být ověření metody v podmínkách vinařské velkovýroby.

[10] Není podstatné, že ze spisu přímo nevyplývá, jak SZIF postupoval při rozhodování o jiných žádostech. S ohledem na obsah Pravidel byla Hodnotitelská komise povinna zabývat se hodnocením spolupráce s výzkumným ústavem. V podmínkách projektu žalobkyně byla tato spolupráce hodnocena správně.

[11] Navzdory úmyslům žalobkyně je zřejmé, že ani ke dni napadeného rozhodnutí a ani ke dni rozhodnutí soudu nebyla výroba vína za použití předmětné metody v České republice povolena podle § 12 odst. 1 a 2 zákona o vinohradnictví a vinařství. Rozhodnutím

Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále jen „SZPI“) ze dne 1. 7. 2022 byl Mendelově univerzitě k pokusným účelům povolen enologický postup na období od 1. 9. 2022 do 1. 9. 2026, a to se stanovením maximálního objemu vyrobeného vína celkem 30.000 hl. Žalobkyně je v rozhodnutí uvedena jako jeden z předpokládaných výrobců (potenciální zájemce), který bude začleněn do procesu. Proto ani citované rozhodnutí nic nemění na skutečnosti, že výroba vína touto metodou není obecně v České republice zákonem o vinohradnictví, prováděcím předpisem či přímým předpisem Evropské unie povolena.

[12] K druhému důvodu, kterým je nedodržení kapitoly 4 písm. i) Obecných podmínek, podle kterých musí být projekt v souladu s příslušnou právní úpravou od data podání žádosti o dotaci do konce lhůty vázanosti projektu na účel, soud uzavřel, že projekt žalobkyně tuto podmínku skutečně nesplňuje. V období od 24. 1. 2020 do 31. 8. 2022 nebylo předmětnou metodou víno možné vyrábět. SZPI povolila užití metody Mendelově univerzitě k pokusným účelům. V uvedeném období však neexistovalo platné povolení k výrobě vína dotčenou metodou, ačkoliv projekt musí být v souladu s příslušnou právní úpravou nepřetržitě již od data podání žádosti o dotaci do konce lhůty vázanosti projektu na účel. Ani v době od ukončení administrace žádosti do zrušení tohoto rozhodnutí žalovaným nebyla žalobkyně této povinnosti zbavena.

[13] Pokud žalovaný v rozhodnutí ze dne 18. 5. 2017 stanovil, že správní orgán prvního stupně nesmí předvídat případné budoucí nepovolení metody a má zohlednit, že metoda byla povolena, není s tímto závěrem nyní napadené rozhodnutí v rozporu. Skutečnost, že v období od 24. 1. 2020 do 31. 8. 2022 nebyla metoda vůbec povolena, nastala několik let po vydání odkazovaného rozhodnutí – žalovaný v něm uložil Fondu rozhodnout podle tehdy aktuálního skutkového a právního stavu, tj. že metoda byla povolena k pokusným účelům. Tento závěr již neobstojí v konfrontaci s pozdějším skutkovým stavem, který naopak ve svém rozhodnutí reflektovali Fond i žalovaný.

[14] Jako nedůvodné vyhodnotil městský soud také námitky týkající se hodnocení efektivnosti a proveditelnosti projektu. Prostředky z veřejných zdrojů by na toliko pokusně povolený enologický postup byly vynaloženy neefektivně a ne hospodárně, přičemž není možné získat přiměřenou míru jistoty, že je žalobkyně schopna zajistit udržitelnost projektu. Hodnocení, s nímž se ztotožnil i žalovaný, shledal městský soud řádně a logicky odůvodněné. U kritéria efektivnosti jsou zkoumány výlučně ekonomické aspekty dotace, tedy především zda vynaložené prostředky budou hospodárně čerpány. S tím podle soudu nijak nesouvisí vysoká míra inovace a „revoluční“ charakter projektu žalobkyně. Ani vysoká konkurenceschopnost, kterou by bylo lze snad očekávat, však nemůže změnit to, že projekt není vzhledem ke svému podmíněnému charakteru efektivní. Podstatné je zde to, že v tomto kritériu neobstál projekt žalobkyně, nikoliv hodnocení jiných projektů. Obdobně posoudil městský soud i hodnocení kritéria proveditelnosti projektu. S ohledem na obecnou nepovolenost metody a její povolení pouze pro experimentální účely, se ztotožnil s pochybnostmi o proveditelnosti a udržitelnosti projektu po předepsanou dobu 5 let.

[15] Co se týče kritéria inovativnosti, soud připustil (stejně jako žalovaný), že Hodnotitelská komise pochybila, nicméně tato chyba nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí. I pokud by projektu žalobkyně byly v novém hodnocení přiděleny body

pokračování

za inovativnost, přetrvává neefektivita a neproveditelnost projektu. Administrace žádosti žalobkyně pak byla dle prvostupňového i napadeného rozhodnutí ukončena jen pro nesplnění podmínky dle kapitoly 7 bodu 19) Specifických podmínek, tj. pro nesplnění kritérií efektivnosti a proveditelnosti.

[16] Městský soud dále shledal, že ačkoliv poslední hodnocení projektu proběhlo dne 29. 6. 2017, rozhodnutí správních orgánů vycházela z aktuálního skutkového i právního stavu. Hodnotitelská komise při opětovném hodnocení kritérií inovativnosti, efektivnosti a proveditelnosti projektu vycházela ze skutkového stavu, že povolení SZPI a rozhodnutí Evropské komise opravňují Mendelovu univerzitu k výrobě vína za použití metody k pokusným účelům a že uvádění vín na trh je umožněno pouze na základě výjimky. To platilo i v roce 2022. Pokusně vyrobené víno bylo na trh možné uvádět pouze na základě výjimky dle rozhodnutí SZPI ze dne 1. 7. 2022. Hodnotitelská komise tak projekt žalobkyně z pohledu uvedených kritérií hodnotila v zásadě za stejného skutkového stavu, za kterého byla vydána správní rozhodnutí, neboť výroba vína byla po celou dobu povolena k pokusným účelům stále jen Mendelově univerzitě.

[17] Pokud pak žalobkyně odkazovala na vyjádření jednotlivých 6 členů Hodnotitelské komise, měla tato vyjádření podle soudu předběžný charakter a rozhodující bylo hodnocení zachycené v zápise z jednání Hodnotitelské komise, která se shodla na přidělení 0 bodů za shora uvedená kritéria.

[18] Nedůvodné shledal soud i námitky nezohlednění všech rozhodných skutečností (že metoda může být v budoucnu povolena), diskriminačního přístupu či přidělení více bodů jiným projektům, jakož i námitku rozporu s dřívějším názorem žalovaného či porušení zásady dvojinstančnosti a způsobení majetkové újmy nepřiznáním dotace.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[19] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností, kterou založila na důvodech podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka předně popsala průběh předchozích řízení ve věci a navrhla nařídit jednání a provést důkazy výsledkem pracovníků SZIF a žalovaného, aby se detailně zjistil skutkový stav věci a praxe u obou správních orgánů. Domnívá se, že její žádost splnila podmínky pro poskytnutí dotace, neboť vyvinutá metoda výroby vína je velmi inovativní a originální a stěžovatelka má v úmyslu uvádět vyrobené víno na trh. Výroba vína novou metodou v podmínkách velkovýroby stěžovatelky nevylučuje další paralelní či doplňující výzkum. Stěžovatelka již víno pomocí dotčené metody vyrobila a je připravená jej vyrábět a uvádět na trh i nadále.

[20] Stěžovatelka označila napadený rozsudek za nekonzistentní a nesrozumitelný. Nedostatečně se také vypořádává s žalobními námitkami. Soud dostatečně a věrohodně nezduvodnil, proč neprovedl navržené důkazy, správní orgány i soud vyvodily z Pravidel podmínky, které v nich nejsou obsažené, chybně Pravidla interpretovaly a chybně a neúplně zjistily skutkový stav věci a možnosti využití dotčené metody.

[21] Podle stěžovatelky správní orgány teprve v posledním rozhodnutí dospěly k závěru, že žádost nenaplnuje účel dotace. Soud se s nimi ztotožnil, ale nesprávně aplikoval obsah

Pravidel. Žádost se vztahuje k vývoji a užití inovativní metody, a proto z citace Pravidel plyne, že uvedené podmínky splňuje. Pravidla vyžadují zavedení a vývoj inovativních postupů a technologií i spolupráci s výzkumným subjektem. Výslovně pak vyžadují další vývoj, nikoliv pouze zavedení nových postupů. Nikde se neuvádí, že inovativní postup nemůže být předmětem dalších pokusů. Kromě toho Pravidla nikde nevylučují, aby byl předmět dotace povolen pouze podmíněně. I z názvů ostatních žádostí je zřejmé, že budou metody dále vyvíjeny. Není proto jasné, proč by to nebylo možné v podmínkách stěžovatelky.

[22] Správní orgány ani soud nevzaly v potaz, že metoda již byla pro stěžovatelku vyvinuta a takto vyrobené víno může bez dalšího uvádět na trh za současného dalšího vývoje. I když má stěžovatelka metodu k použití ověřenou, je třeba předložit výsledky z jejího užití ve velkovýrobě pro účely povolení mezinárodní organizace OIV (Organisation Internationale de la Vigne et du Vin) - jako předpoklad pro povolení od Evropské komise. Pro účely OIV není metoda dostatečně ověřená.

[23] K bodu 61 a 62 napadeného rozsudku stěžovatelka uvádí, že má přístup k technologii vyzkoušené a optimalizované v provozních podmínkách, což nebrání jejímu dalšímu vývoji pro jiné účely. Jelikož spolupráce s výzkumným subjektem byla podmínkou Pravidel, nelze to stěžovatelce přičítat k tíži. K bodu 66 napadeného rozsudku pak namítá, že nezohledňuje celkový stav věci, neboť cílem projektu je nejen výroba a uvádění na trh, ale i vývoj a získání dat pro povolení od mezinárodní organizace OIV.

[24] Z bodu 68 a 69 není stěžovatelce zjevné, jak by měly jít uvedené závěry k její tíži. Soud si odporuje, jestliže na jedné straně tvrdí, že právní předpisy enologické postupy obecně nepovolují, ale zároveň je jejich užití v souladu se zákonem povoleno v případě udělení výjimky. Není pak jasné, čím není naplněn účel dotace, pokud prof. B. potvrdil tvrzení stěžovatelky, že vína vyrobená dotčenou metodou je možné uvádět na trh a stěžovatelka to již učinila.

[25] Bod 70 napadeného rozsudku považuje stěžovatelka bez bližšího vysvětlení za vnitřně rozporný, nesrozumitelný a nepřezkoumatelný. V bodech 71 a 72 napadeného rozsudku soud podle stěžovatelky uvádí domněnky a nepodložené názory, které jsou v rozporu s doloženými tvrzeními stěžovatelky a sdělením prof. B.. Městský soud zde skutkový stav vykládá tak, aby podpořil závěry žalovaného.

[26] Stěžovatelku „zaráží“, že soud připouští, aby byly jednotlivé žádosti hodnoceny odlišně. Dále pak stěžovatelka spatřuje rozpor v tom, že podle soudu bylo primárním účelem žádosti provádění experimentu, ale zároveň nerozporuje úmysl stěžovatelky uvádět produkty na trh. Není pravda, že uvádění vyrobeného vína na trh mělo být pouze sekundárním produktem pokusu. To je nelogické a neodpovídá to realitě a ekonomice výroby vína. O tom svědčí i skutečnost, že rozhodnutí SZPI povoluje výrobu 3 mil. litrů vína. Správní orgány ani soud nemají vůli pochopit, že vyvinutou metodu je možné v podmínkách stěžovatelky současně rozvíjet a optimalizovat, využívat ji a uvádět produkty na trh. Všechna tato tvrzení stěžovatelky (technického, ekonomického a procesně-technického rázu) potvrdilo i vyjádření prof. B.. Soud tento důkaz interpretoval nepochopitelně v neprospěch stěžovatelky a nedůvodně zamítl provedení souvisejících

pokračování

důkazů. Tuto čistě odbornou a technickou otázku posoudil samostatně, aniž by učinil vlastní odborné zjištění – např. provedl znalecký posudek.

[27] K nesplnění podmínky, podle které musí být projekt od podání žádosti do konce lhůty vázanosti projektu na účel v souladu s právními předpisy, stěžovatelka uvádí, že projekt ani metoda nejsou v rozporu s právními předpisy, neboť užití metody lze opakovaně povolit. Pravidla neuvádějí, že jakákoliv metoda či výstup projektu musí být ke dni podání žádosti legislativně bez dalšího povoleny. Požadavek Pravidel je třeba vykládat tak, že postup musí být obecně možný na základě právní úpravy, byť podmíněně na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu. To je ostatně v souladu s dřívějším rozhodnutím žalovaného, podle kterého má Fond vycházet ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Toto rozhodnutí, které se týká nyní posuzované žádosti, městský soud nezohlednil, ani nevysvětlil, jak je možné, že žalovaný změnil názor. Výklad správních orgánů a soudu nedává smysl, neboť to znamená, že žádný projekt, který podléhá schvalovacímu procesu, nelze podpořit. Tento účelový výklad *ad absurdum* znamená, že by Fond musel odmítnout jakoukoliv žádost podléhající budoucímu schvalování, tedy i všechny žádosti, jejichž předmětem je výstavba nějakého objektu. Přístup správních orgánů a soudu nerespektuje, že rozhodný má být skutkový a právní stav v době vydání napadeného rozhodnutí. Tento postup je v rozporu se zásadami vyjádřenými ve správním řádu, porušuje veřejný zájem a práva stěžovatelky nabytá v dobré víře. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla metoda povolena s možností dalšího prodloužení.

[28] Pokud jde o závěry týkající se hodnocení efektivnosti a proveditelnosti projektu, správní orgány a soud je nesprávně opřely o to, že dotčená metoda je povolena jen na základě rozhodnutí SZPI. Stěžovatelka již tímto způsobem vyrobené produkty uváděla na trh a má v úmyslu tak činit dále. S tím se soud nijak nevypořádal a neprovedl ani další navržené důkazy. Nereagoval ani na námitku, že vůči jiným žadatelům Hodnotitelská komise takovým způsobem nepostupovala (nehodnotila uvedená kritéria tak přísně). Popsaný postup byl vůči stěžovateli diskriminační.

[29] Jestliže soud vycházel ze skutkového a právního stavu v roce 2017 (body 106, 113 a 114), popřel tím svou úvodní tezi, podle které se věc posuzuje k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí (*pozn. NSS: stěžovatelka nesprávně uvedla k okamžiku vydání napadeného „rozsudku“*). Za zarážející označuje stěžovatelka, že pro soud je z hlediska efektivnosti a proveditelnosti nedostatečné, že víno je vyráběno a uváděno na trh a že aktuálně je výroba vína dotčenou metodou povolena. Hodnocení žádosti z hlediska uvedených kritérií je nepřezkoumatelné a neodpovídá obsahu spisu a závěrům jednotlivých členů Hodnotitelské komise. Tím, že soud odmítl provést navržené důkazy, zkrátil stěžovatelku na jejích právech.

[30] Podle stěžovatelky závěr, že předmětem projektu je primárně ověření metody v podmínkách velkovýroby, je nesprávný a nemá oporu ve spise. Stěžovatelka by nemohla produkovat povolený objem vína, pokud by neuváděla víno na trh a negenerovala zisk. Užití metody má pozitivní efekt pro stěžovatelku i spolupracující subjekt, a proto projekt splňuje účel operace 16.2.2.

[31] Závěry obsažené v bodě 136 a 138 napadeného rozsudku rovněž nemají oporu ve spise. Z ničeho nevyplývá, že by ohledně možnosti uvádění na trh nevznikaly pochybnosti na straně Hodnotitelské komise a že by se Hodnotitelská komise či SZIF zabývaly otázkou budoucího povolení.

[32] Stěžovatelka bez dalšího prohlašuje, že v bodech 141, 145 a 148 městský soud věcně a konkrétně nereaguje na její výtky. Prokazatelné porušení zásady dvojinstančnosti soud bagatelizoval. Na jednu stranu stěžovatelce vytýká, že k této námitce nic neprokázala, ale zároveň navržené důkazy v této souvislosti neprovedl, resp. provedl jen některé.

[33] Stěžovatelce není zřejmé, jak soud mohl učinit závěr o nediskriminačním přístupu, jestliže neměl k dispozici jiné žádosti a neprovedl porovnání obsahu všech podaných žádostí.

[34] Konečně se podle stěžovatelky soud nevypořádal přezkoumatelně s rozpornými podklady k hodnocení žádosti stěžovatelky – že 4 členové Hodnotitelské komise hodnotili projekt kladně, ale závěr Hodnotitelské komise jako celku byl negativní. Nepřezkoumatelný je rozsudek i proto, že se městský soud nezaobíral skutečností, že v posledním rozhodnutí žalovaný a SZIF vycházeli z chybného objemu povoleného množství vína a nesprávného převodu objemových jednotek.

[35] Stěžovatelka proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil jak napadený rozsudek, tak i rozhodnutí žalovaného. Současně požádala o přednostní projednání věci, a to především s ohledem na dobu, která uplynula od podání žádosti o dotaci.

[36] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že předmětem projektu bylo vybudování nového vinařství za účelem ověření a finalizace dotčené metody, nikoliv za účelem jejího zavedení do výroby stěžovatelky. Účel projektu nelze vyvozovat z jeho názvu, ale z jeho skutečného provedení. K ukončení administrace žádosti by postačovala pouze skutečnost, že metodu nebylo možné používat v období od 24. 1. 2020 do 31. 8. 2022, a projekt proto nesplnil podmínku souladu s právní úpravou od podání žádosti o dotaci. Žalovaný nezměnil názor oproti dřívějšímu rozhodnutí, neboť k porušení podmínek stěžovatelkou již došlo, a posouzení se tudíž netýkalo budoucího stavu. Napadený rozsudek považuje žalovaný za přezkoumatelný.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[37] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[38] Kasační stížnost **není** důvodná.

[39] Úvodem Nejvyšší správní soud podotýká, že neshledal důvody pro přednostní projednání věci, jak požadovala stěžovatelka. To, že správní a soudní řízení v souhrnu trvalo delší dobu, neboť došlo k opakovanému zrušení rozhodnutí Fondu i podání správní žaloby

pokračování

a kasační stížnosti (a že stěžovatelka z tohoto důvodu nemá jistotu, zda dotaci získá), nepředstavuje důvod proto, aby soud ve věci stěžovatelky rozhodl dříve než o jiných kasačních stížnostech, které Nejvyššímu správnímu soudu napadaly dříve. V tomto aspektu není případ stěžovatelky zvlášť specifický. Existence veřejného zájmu na plnohodnotném zavedení dotčené metody výroby vína je otázkou spekulace a názoru stěžovatelky, kterou Nejvyšší správní soud s ohledem na předmět sporu nehodnotil a neshledal ji jako důvod pro přednostní projednání věci.

III.1 Přezkoumatelnost napadeného rozsudku a neprovedení důkazů

[40] Nejvyšší správní soud se předně zabýval přezkoumatelností napadeného rozsudku. Upozorňuje, že krajský (městský) soud (a ostatně ani kasační soud) nemá povinnost reagovat na každou dílčí žalobní (kasační) argumentaci a v žalobě obecně zmíněná tvrzení a ty obsáhle vyvracet. Úkolem soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19). Podstatné tedy je, aby se soud ve svém rozhodnutí zabýval všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 - 33, či rovněž nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08). Touto optikou je pak třeba hledět i na vypořádání žaloby a kasační stížnosti v nyní posuzované věci.

[41] Pokud pak stěžovatelka v souvislosti s konkrétní věcnou argumentací v kasační stížnosti uvádí, že městský soud nějakou námitku pominul, jedná se fakticky o nesouhlas se způsobem, jakým se v odůvodnění napadeného rozsudku s výtkami stěžovatelky vypořádal (např. když tvrdí, že soud se nijak nevypořádal s tím, že stěžovatelka již vína vyrobená dotčenou metodou na trh uváděla, nebo že u kritéria proveditelnosti a efektivnosti nebyly jiné žádosti hodnoceny tak přísně). Nesouhlas stěžovatelky s odůvodněním a závěry napadeného rozsudku (se zmíněnými námitkami se městský soud vypořádal v bodech 67, 68 a 73; a bodech 112 a 135 až 140) však nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013 - 30, a ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010 - 163). Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 - 24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017 - 35).

[42] Stěžovatelka prohlašuje skutková zjištění soudu za chybná či zarážející, aniž by konkrétně polemizovala s odůvodněním napadeného rozsudku. V souvislosti s tím pak bez dalšího uvádí, že soud ji neprovedením navržených důkazů zkrátil na jejích právech, resp. že důkazy neprovedl bez objektivního důvodu. Na konkrétní argumenty, kterými městský soud podrobně odůvodnil neprovedení jednotlivých navrhovaných důkazů (viz body 38 až 42), však stěžovatelka nijak nereaguje. Proto Nejvyšší správní soud odkazuje na napadený rozsudek, s nímž se ztotožňuje. Ze stejných důvodů nevyhověl v řízení o kasační stížnosti opakovanému návrhu na provedení týchž důkazů (výsledky zaměstnanců Fondu a žalovaného), který stěžovatelka odůvodnila pouze obecným konstatováním o potřebě dostatečně zjistit skutkový stav ke sporným otázkám. Je však třeba dodat,

že stěžovatelka ve skutečnosti nesouhlasí s hodnocením skutkového stavu soudem, nikoliv jak byl zjištěn (to však bez bližší polemiky s názorem soudu).

[43] Pokud stěžovatelka namítá obecnost argumentace soudu, pak tomuto názoru nelze přisvědčit, neboť městský soud na námitky stěžovatelky podrobně reagoval a zohlednil ve své argumentaci skutkové okolnosti věci. Naopak (jak bylo již uvedeno) z velké části je žaloba (jakož i kasační stížnost) souborem obecných výtek o porušení práv stěžovatelky či nesprávném postupu a chybných závěrech správních orgánů a soudu, aniž by stěžovatelka konkrétně uvedla, v čem tyto vady spatřuje či proč jsou závěry správních orgánů a soudu nesprávné. Na tomto místě je proto třeba zdůraznit, že rozsah a obsah posouzení věci soudem odpovídá kvalitě a míře konkretizace žalobních (či stížnostních) bodů (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42, či ze dne 12. 9. 2017, č. j. 6 As 335/2016 - 35).

[44] Konečně městský soud se přezkoumatelně vypořádal s námitkou rozpornosti podkladů k hodnocení žádosti stěžovatelky (namítala, že závěr Hodnotitelské komise byl negativní, ačkoliv 4 členové hodnotili projekt kladně), a to konkrétně v bodech 126 až 130 napadeného rozsudku. Městský soud nebyl povinen zabývat se chybným (dle tvrzení stěžovatelky) údajem o objemu povoleného vína a nesprávným převodem objemových jednotek (viz námitka reprodukována v bodě [39] tohoto rozsudku), neboť na tyto nedostatky stěžovatelka v žalobě neupozorňovala. Z tohoto důvodu tak nemůže být napadený rozsudek nepřezkoumatelný.

III.2 Východiska soudního přezkumu rozhodnutí o nepřiznání nenárokové dotace

[45] Nejvyšší správní soud předesílá, že podstatou prvostupňového rozhodnutí je negativní rozhodnutí o žádosti stěžovatelky o dotaci (rozhodnutí o nepřiznání, resp. neposkytnutí dotace), na jejíž poskytnutí není právní nárok. U tohoto typu dotací je soudní přezkum nevyhovujících správních aktů značně omezený s ohledem na to, že na dotaci vzniká za určitých podmínek nárok (resp. legitimní očekávání jejího vyplacení) až právě na základě kladného rozhodnutí o žádosti, jímž se dotace žadateli přiznává. Jak konstatoval rozšířený senát již v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 - 46, „soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. „nenárokových“ dotacích je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související (...). [S]oud u těchto správních rozhodnutí přezkouvává, zda nevybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem. Součástí přezkoumání je i posouzení, zda správní uvážení je logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Pokud byly výše uvedené podmínky splněny, soud nemůže ze stejných skutkových zjištění vyvodit jiné závěry. Právě uvedené vylučuje, aby soudy přezkouvávaly účelnost napadeného rozhodnutí, resp. aby dokonce uvážení správního orgánu nahradily uvážení vlastním“ (body 31 a 33). V rozsudku ze dne 16. 2. 2023, č. j. 9 Afs 55/2021 - 31, pak Nejvyšší správní soud poukázal na skutečnost, že „na dotaci v zásadě není právní nárok (§ 14 odst. 1 rozpočtových pravidel). Do doby vydání rozhodnutí o poskytnutí či neposkytnutí dotace je tak dán prostor pro relativně volnou úvahu státu, jaké projekty podpoří a jaké nikoliv“ (bod 30).

pokračování

[46] Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatelka se nemůže domáhat, aby jí Fond dotaci přiznal a nemůže se domoci ani přidělení vyššího bodového hodnocení za konkrétní kritéria. Správní soudy mohou zkoumat pouze to, zda správní orgány při posuzování žádosti stěžovatelky učinily přezkoumatelné a logické úvahy v mezích právních předpisů (a to včetně podmínek daného dotačního programu či operace nebo výzvy), zda postupovaly férově a v souladu se zákonem a dodržely meze správního uvážení. Touto optikou je třeba nahlížet na nyní posuzovaný případ a odpovídajícím způsobem vyhodnotit stěžovatelčiny námitky.

[47] Není tak účelem soudního přezkumu rozhodnutí o nepřiznání dotace přehodnocovat odborné závěry členů Hodnotitelské komise či vyjádření prof. B. a pořizovat revizní odborná stanoviska. To však neznámá, že by si soud nemohl učinit logický úsudek o tom, co z odborného vyjádření pro věc vyplynulo (k tomu soud jistě kvalifikaci má) a zda jsou předestřené závěry smysluplné a logicky vychází ze zjištěných skutečností. Námitky stěžovatelky o tom, že městský soud není způsobilý vyjadřovat se k odbornému stanovisku prof. B. v míře, v jaké to učinil v napadeném rozsudku (co bylo podstatou spolupráce mezi spolupracujícím subjektem a stěžovatelkou, jakož i účelem projektu s přihlédnutím k dalším důkazům), jsou tudíž nedůvodné.

[48] Stejně tak při dodržení uvedených východisek nemohou obstát námitky, kterými se stěžovatelka v konečném důsledku domáhala porovnávání jednotlivých žádostí o dotaci podaných v rámci dotačního programu a jejich hodnocení Hodnotitelskou komisí (a potažmo Fondem). Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2024, č. j. 10 Afs 231/2023 - 66, plyne, že poskytovatel dotace nemá povinnost porovnávat žádosti o dotaci, resp. projekty, pokud se k takovému postupu nezaváže v příslušných dokumentech (zde výzvě k podávání žádostí o dotace). Ani po správním soudu proto nelze požadovat, aby v rámci soudního přezkumu porovnával žádost neúspěšného žadatele s jinými žádostmi podanými v rámci téže operace (výzvy apod.). Městskému soudu je proto třeba přisvědčit, že podstatné je, jakým způsobem správní orgány posoudily žádost stěžovatelky, pokud namítala, že některá kritéria měly hodnotit jiným způsobem, resp. že neměly zohlednit určité skutečnosti. Stěžovatelka pak sama na konkrétní skutečnosti svědčící o diskriminaci oproti jiným žadatelům nepoukázala. Po soudu nelze požadovat, aby takové okolnosti za žalobce sám vyhledával.

III.3 K nesplnění účelu operace

[49] Stěžovatelka se domnívá, že její projekt splňuje účel operace 16.2.2, neboť metoda je velmi inovativní až „revoluční“, stěžovatelka má v úmyslu víno vyrobené za jejího užití vyrábět a uvádět na trh a uvádění vína na trh vyrobeného touto metodou nebrání tomu, aby docházelo k dalšímu vývoji a optimalizaci metody. Tyto skutečnosti městský soud nijak nezpochybnil a nezpochybňuje je ani kasační soud. Neznámá to však, že by projekt splňoval účel operace 16.2.2 a že by závěry soudu byly rozporné. Stěžovatelka totiž pomíjí některé podstatné souvislosti a argumenty, o které soud své rozhodnutí opřel.

[50] Podstata argumentace stěžovatelky vychází z premisy, podle které Pravidla nezakazují další vývoj příslušných postupů či technologií v průběhu uskutečňování podpořeného projektu. Tím však nijak nevyvrací základní důvod, od něhož se odvíjí

výsledek řízení o žádosti, a sice že kromě existence inovativních postupů, které je možné dále vyvíjet, je třeba aby tyto postupy byly v rámci projektu také zavedeny do výroby a aby z výsledků projektu profitoval především podnik žadatele. Stěžovatelka nijak nezpochybňuje, že tento požadavek z Pravidel plyne. Opakovaně však namítá, že produkty vyrobené enologickou metodou na trh již uvádí a hodlá tak činit i nadále. To však nevyvrací závěry, že projekt má pouze ověřit, zda je to možné, a jeho výstupem nemá být bezpodmínečné zavedení metody do velkovýrobního procesu u stěžovatelky. Uvádění vína na trh je, s ohledem na podmíněné povolení výroby, pouze vedlejším produktem ověřování metody.

[51] Stěžovatelka sama uvádí, že ještě nesplňuje podmínky proto, aby získala bezpodmínečné povolení k uvádění vína vyrobeného dotčenou metodou na trh. Za účelem jeho získání pak v rámci projektu, o jehož podporu žádá, chtěla shromažďovat potřebná data. Sama tedy potvrzuje závěry správních orgánů a městského soudu. Nutno podotknout, že ani městský soud nezpochybnil, že stěžovatelka již víno vyrobené enologickou metodou na trh uváděla, to však pouze podmíněně v rámci omezeného povolení. Pokud žádala o podporu v rámci operace, jejímž cílem je vyvíjené postupy a technologie již zavádět na trh, nemohla očekávat, že ji dotace bude přiznána. V této souvislosti pak Hodnotitelská komise ve slovním hodnocení proveditelnosti projektu trefně uvedla, že pokud navrhovaný postup není pro ošetření vína povolen, bylo by žádoucí nejprve dosáhnout povolení postupu a teprve potom žádat o dotaci nebo vykonat celý projekt pouze v experimentální rovině a využít jinou dotaci. Touto optikou je pak třeba nahlížet na většinu námitek stěžovatelky, které jsou tudíž nedůvodné.

[52] Městský soud stěžovatelce nepřičetl k tíži, že spolupracuje s výzkumným subjektem, jak ostatně vyžadují Pravidla, nýbrž stejně jako správní orgány vytýkal projektu, že role výzkumného subjektu není pouze podpůrná. Ověřování metody ve velkovýrobě Mendelovou univerzitou je hlavní náplní projektu, neboť jeho výsledkem nemá být zavedení velkovýroby vína vyrobeného danou metodou do podnikání stěžovatelky, která žádá o dotaci, ale pouze ověření metody v podmínkách velkovýroby.

[53] V této souvislosti Nejvyšší správní soud poznamenává, že závěry městského soudu si nijak neodporují, pokud považoval metodu za inovativní, ale zároveň uzavřel, že projekt nesplňuje účel operace 16.2.2, neboť v rámci projektu nedojde k reálnému zavedení této novinky do výrobního procesu stěžovatelky. Stejně tak závěry napadeného rozsudku nejsou v rozporu, jestliže podle městského soudu užití metody lze v souladu se zákonem povolit rozhodnutím SZPI, ale obecně právní předpisy enologické postupy nepovolují. Městský soud označil za problematické, že SZPI sice povolila užití enologického postupu Mendelově univerzitě dočasně k pokusným účelům, jehož sekundárním produktem je uvádění vyrobeného vína na trh, obecně však stěžovatelka víno touto metodou vyrábět a uvádět na trh nemůže, přičemž možnost získat příslušné povolení je podmíněna teprve výsledky projektu. Všechny tyto závěry spolu logicky souvisí, podporují stanovisko soudu o nenaplnění účelu operace 16.2.2 a nejsou nijak rozporné. Námitky stěžovatelky jsou tudíž nedůvodné.

III.4 K podmínce souladu projektu s právními předpisy od podání žádosti a hodnocení kritérií inovativnosti, efektivnosti a proveditelnosti

pokračování

[54] Jelikož Nejvyšší správní soud dospěl shora k závěru, že rozhodnutí o zastavení administrace žádosti ob stojí již z prvního uvedeného důvodu, kterým je nesplnění účelu operace 16.2.2, a vzhledem k obsahu kasační stížnosti, ve které stěžovatelka konkrétně nepolemizuje se závěry městského soudu, by bylo neúčelné zabývat se podrobně námitkami mířícími proti dalším dvěma důvodům, pro které stěžovatelka nezískala podporu svého projektu. Nejvyšší správní soud v tomto rozsahu odkazuje na napadený rozsudek, který dostatečně reaguje na všechny námitky stěžovatelky.

[55] Kromě toho námitky týkající se podmínky souladu projektu s právními předpisy od podání žádosti jsou částečně nepřípustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť je stěžovatelka rozšířila nad rámec žaloby. V žalobě poukazovala na to, že rozhodnutí se má vztahovat ke skutkovému stavu v době jeho vydání, že metoda nebyla povolena v mezidobí od ukončení administrace žádosti rozhodnutím Fondu do zrušení tohoto rozhodnutí žalovaným a že v rozhodnutí ze dne 18. 5. 2017 žalovaný vyjádřil názor, že SZIF nemůže předvídat budoucí nepovolení metody a musí zohlednit, že podle aktuálního skutkového stavu povolena je. V kasační stížnosti však nově uvádí, jakým způsobem se mají vykládat Pravidla, a že by jinak nebylo možné podpořit žádné stavební projekty, které vyžadují povolení. Těmito námitkami se tudíž Nejvyšší správní soud nemohl zabývat.

[56] Městský soud rovněž přezkoumatelně a logicky vysvětlil, jakým způsobem došlo k přijetí konečného stanoviska Hodnotitelské komise (navzdory tomu, že původně byla doporučení některých členů Hodnotitelské komise kladná). Stejně tak dostatečně zdůvodnil, proč bylo možné použít jako podklad pro rozhodnutí Fondu hodnocení z roku 2017, aniž došlo k porušení zásady, podle které je rozhodný skutkový stav k okamžiku vydání rozhodnutí (viz rekapitulaci obsaženou v bodě [16] tohoto rozsudku).

III.5 K ostatním kasačním námitkám

[57] Námitky shrnuté v bodě [31] tohoto rozsudku se mívají s podstatou argumentace městského soudu. Městský soud ve vytýkané části napadeného rozsudku reagoval na žalobní námitky, podle kterých byla stěžovatelka diskriminována oproti jiným žadatelům, neboť skutečnosti vytýkané jejímu projektu nebyly u jiných žadatelů posuzovány, a dále proto, že byla hodnocena odlišně u kritérií inovativnosti, efektivnosti a proveditelnosti. Městský soud pak logicky reagoval na tvrzení o údajné diskriminaci, že pokud Hodnotitelská komise neposuzovala u jiných subjektů tytéž skutečnosti jako u stěžovatelky (možnost uvádět výrobky na trh), nevznikly u ní tytéž pochybnosti. Namítá-li nyní stěžovatelka, že absence pochybností z ničeho neplyne, pak sama popírá svou námitku, podle které byla diskriminována, protože uvedené skutečnosti Hodnotitelská komise u jiných projektů neposuzovala. Kromě toho je to stěžovatelka, která by měla naopak konkrétně uvést skutečnosti svědčící o diskriminačním přístupu ve vztahu k posuzování jejího projektu. Městský soud tak v rámci uplatněných námitek správně neshledal, že by postup Hodnotitelské komise (a potažmo také Fondu) svědčil o nedůvodných rozdílech v přístupu k jednotlivým žadatelům. Obdobně soud správně konstatoval, že otázka budoucího povolení enologické metody se řešila logicky pouze ve vztahu ke stěžovateli, neboť jediná

předložila projekt týkající se výroby vína. Není tedy zřejmé, v čem spočívá podstata námitky, podle které z ničeho neplyne, že by se otázkou budoucího povolení Hodnotitelská komise či Fond zabývaly.

[58] Ve vztahu k námitce porušení dvojinstančnosti řízení stěžovatelka bez bližší argumentace tvrdí, že městský soud postup správních orgánů bagatelizuje, dostatečně nereaguje na její výtky a že rozsudek je nepřezkoumatelný, jelikož soud provedl jen část navržených důkazů. Městský soud však vysvětlil, proč konkrétním důkazním návrhům nevyhověl, na což stěžovatelka v kasační stížnosti nijak nereaguje. Nejvyšší správní soud proto odkazuje na napadený rozsudek (zejména body 41 a 42, 141 a 150).

[59] K podstatě této námitky již městský soud uvedl, že z podkladů obsažených ve spise je patrná určitá míra kooperace obou správních orgánů, které spolu obecně spolupracují. Nic nenasvědčuje tomu, že by Fond měl být *a priori* a mimo rozhodovací činnost např. zavázán pokyny a právními názory žalovaného, nebo že by mezi správními orgány existoval nějaký zájem na tendenčním rozhodování v neprospěch stěžovatelky. Pokud spolu měly kooperovat od druhého rozhodnutí SZIF, poukázal městský soud v této souvislosti na to, že žalovaný rozhodnutími ze dne 18. 5. 2017 a ze dne 24. 5. 2022 opakovaně zrušil rozhodnutí Fondu, přičemž shledal v postupu Fondu právní a procesní vady a v tomto ohledu jej zavázal svým právním názorem. Z toho jistě nelze dovozovat typ „kooperace“, který namítá stěžovatelka. Ta tudíž nebyla zkrácena na svých procesních právech (viz body 148 až 153 napadeného rozsudku). S tímto hodnocením se Nejvyšší správní soud ztotožňuje.

[60] Konečně stěžovatelka v kasační stížnosti odkazuje na své vyjádření k podkladům pro prvostupňové správní rozhodnutí ze dne 11. 11. 2022. S touto argumentací se Nejvyšší správní soud nebude vypořádávat, neboť takové pojetí kasační stížnosti neodpovídá smyslu kasačního přezkumu (viz například rozsudek ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 213/2015 - 38). V řízení o kasační stížnosti nelze pouze opakovat již uplatněné námitky (ať již před žalovaným správním orgánem či před krajským soudem), neboť bez konkrétní reakce na postup či rozhodnutí krajského (městského) soudu nejsou námitky podřaditelné pod důvody vymezené v § 103 odst. 1 s. ř. s. Totéž pak platí pro námitky doslovně převzaté z žaloby (obsažené zejména v části II. kasační stížnosti na str. 2 a na začátku str. 3). Nejvyšší správní soud proto v jejich případě odkazuje na vypořádání obsažené v napadeném rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[61] S ohledem na vše výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[62] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, žalovanému pak v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rozsah jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 9. ledna 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu